

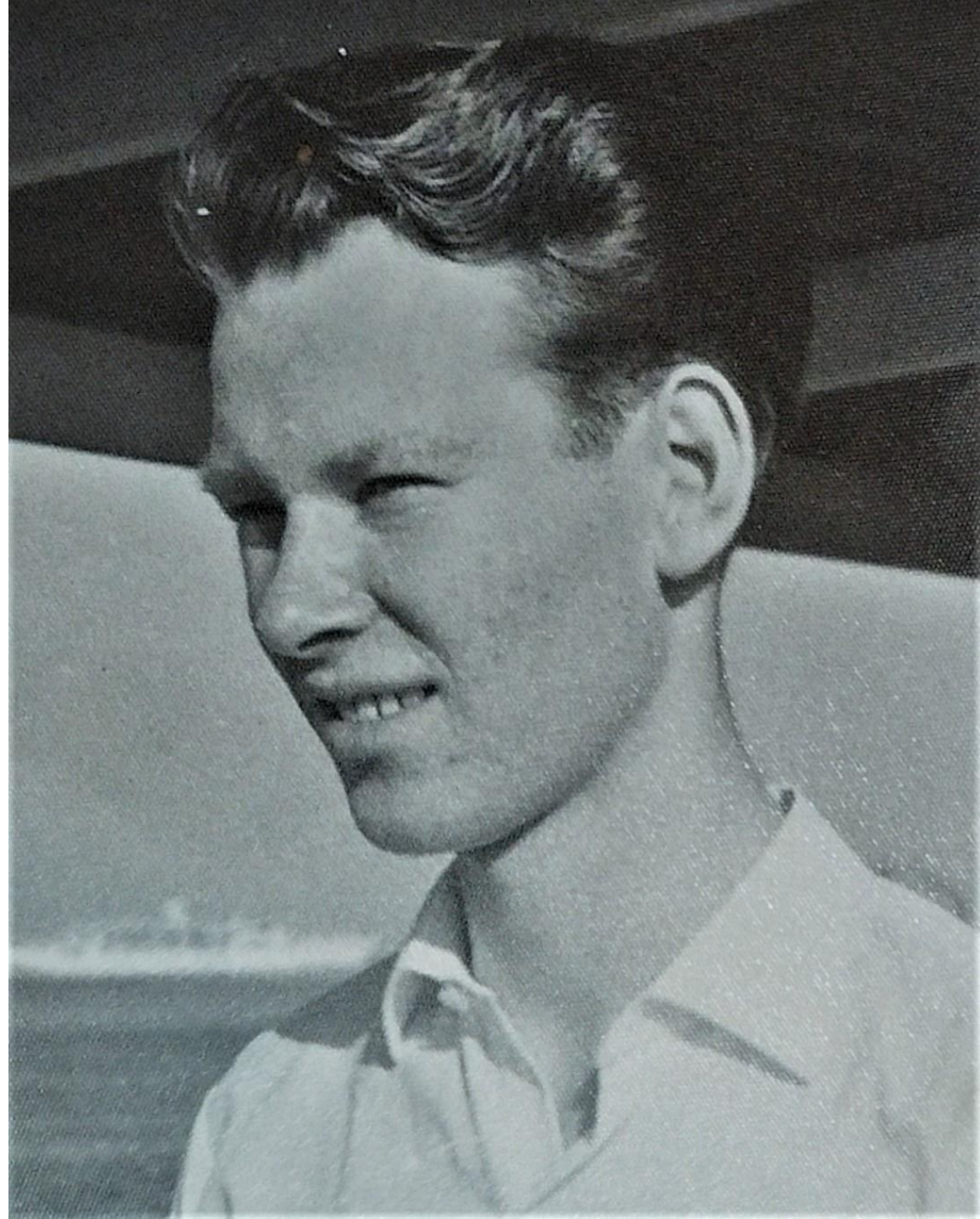
DETTA MINNS JAG

Min jul- och nyårshelg
för 59 år sedan.

På väg ut i Stilla
Havet – en
månad utan land
i sikte.

30.10.2013

Min jul- och nyårshelg för 59 år sedan.

2 jan 1964, m/s Antarctic Ocean ligger vid kaj i Athens hamnstad Piraeus, Grekland och jag har oerhört mycket att stå i. I övermorgon ska jag själv, efter ett och ett halvt år lämna fartyget för att flyga hem till Sverige och påbörja värnplikten. Som telegrafist har jag nu ansvar för att mönstra av många besättningsmedlemmar, betala ut deras löner och samtidigt ta emot deras och min ersättare.

En del av stressen beror på att jag redan idag skulle inställt mig på bataljon Sparre i Karlskrona och bland mina kollegor är det välkänt, att när man passerar svenska gränsen, tas man genast av polisen om man försöker komma undan lumpen.

Så lämnade jag gamla Antarctic Ocean, egentligen byggd 1948 för snabba kyltransporter av bananer från Västindien till Europa, utkonkurrerad av ännu snabbare fartyg. Vi fick nöja oss med äpplen och kött, men fick i gengäld längre tid i hamnarna vid lastning och lossning.

Flygbolaget BOAC dumpade mig på ett hotell i Frankfurt, eftersom de missat anslutningen till Stockholm. Ytterligare en dag försenad. Väl hemma i Tingsryd pustade jag ut några timmar med familjen innan resan till Karlskrona. Det blev förstås ett j-la liv när jag kom en vecka för sent, det var tal om arrest, men någon måste haft lite vett i huvudet, för man väntade tills mina föräldrar skickat sjöfartsbok, pass och mina betyg som bevis för historien. Då försökte de istället värva mig.

Det kom lite surt efter brådskan i Grekland. Rederiet i Göteborg – Broströms – hörde av sig och påpekade att det fattades 300 kr, vilket var mycket pengar för 59 år sedan. Efter att jag mentalt stängt av allt utom de 300 kronorna, hade jag efter två dygn kartlagt varje åtgärd jag vidtagit under dagarna i Piraeus och visste vem som fått 300 kr för mycket. Personen betalade dock aldrig tillbaka pengarna och jag fick stå för kalaset.

Det blev lyckliga 15 månader i flottan, jag blev erbjuden att följa med på årets resa med HMS Älvsnavben. Nobbade förstås, hade just kommit hem för att komma hem, men blev istället placerad på alldeles nya isbrytaren Tor. I Luleå träffade jag Ulla som fortfarande är min fru och resten av livet har vi levt tillsammans.

(BOAC = brittiskt flygbolag. Bland oss bittra döpt till "Better on a Camel".

På isbrytaren Tor 1964 och vi arbetade med det absolut senaste i radioväg. Ett helt rum med radioapparater för att kunna samla konvojer av fartyg på olika frekvenser, lyssna på anrops- och nödfrekvenser, väderrapporter, Chefen för Marinen, kustradiostationerna och vid ett tillfälle hann vi fram i sista stund, isflak hade börjat klättra över relingen på en liten motorsvag stackare.

